

“Neosonics és el primer dispositiu que detectarà la meningitis en lactants. Ajudarà a salvar vides, reduir puncions lumbar i despeses hospitalàries”

el març vinent iniciarem les proves pilot. Amb aquestes proves hem de comprovar que no se'n escapa cap cas de meningitis.

Quins avantatges té respecte del diagnòstic que ara es fa de la meningitis?

En ser un procés automàtic, l'usuari no necessitarà interpretar cap imatge i això facilita que qualsevol treballador sanitari podrà fer servir el dispositiu. La punció lumbar, en canvi, és difícil de fer en lactants per la poca distància entre les vèrtebres, el nadó pot moure's i és una tècnica que es fa a cegues.

Quan està prevista l'arribada al mercat?

Al juliol del 2019. Durant aquest temps hem de desenvolupar el producte, fer-ne l'estudi clínic, aconseguir més finançament, generar acords amb fabricants per poder-lo fabricar de manera massiva, obtenir l'aprovació regulatòria i signar acords amb distribuïdors.

En l'àmbit de la investigació, es treballa diferent als EUA?

Entenent que el talent avui és, pràcticament, d'abast mundial, el ritme de generació de nou coneixement i la possibilitat que tingui un impacte en la societat i la indústria és molt més gran als EUA. La recerca que fem aquí és, en general, de molta qualitat, però triga molts anys (més de 10 o 15 anys) a retornar a la societat. Als EUA tenen una visió més empresarial i bona part de la recerca pretén un desenvolupament de 2 o 3 anys en dispositius mèdics, per aconseguir un impacte en la societat i un retorn econòmic en 5 o 6 anys. Les empreses es situen molt a prop de les universitats i centres d'investigació, per aprofitar aquesta recerca, finançar-la i dotar-la d'equipament i personal.

Creu que aquí la investigació rep el suport necessari?

No. És evident quan veus el sou d'estudiants de doctorat i d'investigadors. Malgrat això, depenem massa del concepte “rebre”, que hauríem de complementar amb el d'“aconseguir”. Una manera seria fomentar més recerca aplicada que generi solucions amb un retorn econòmic a mig termini. A més d'atraure l'interès i els diners de la indústria,

també serviria de motor per alimentar la recerca més bàsica i necessària, que necessita més temps i finançament. Una altra mecanisme per optimitzar la investigació seria que les subvencions per a la recerca s'haguessin de retornar per ser reinvertides quan l'empresa en tingui la capacitat.

“La recerca que fem aquí és de molta qualitat però triga molts anys a retornar a la societat”

Vostè va estudiar a l'escola Jardí de Granollers. Creu que els centres educatius fomenten prou la vocació científica?

Tal com ho veig jo, l'escola no ha de fomentar vocacions, sinó valors. Sóc molt conscient d'haver après directament de les professores i professors els valors del respecte, la responsabilitat, fer la feina el màxim de bé i l'estima per les persones i per un mateix. És quan arribes a la universitat o al món laboral que desenvolupes aquesta vocació. Tinc clar que l'escola em va estimular la curiositat per conèixer i aprendre. Recordo fer treballs sobre el genoma amb una caps de sabates i un rotllo de paper de cuina perquè per mi era tan interessant aprendre el contingut com presentar-lo de manera entenedora i divertida.

Quan va saber que es volia dedicar a la investigació?

Si investigar és voler aprendre de manera contínua, me'n vaig adonar a la universitat. Vaig acabar la carrera de Telecomunicacions amb pena per no haver pogut fer assignatures que m'interessaven molt. Però sempre m'ha agradat molt més l'entorn empresarial que l'acadèmic. Necessito veure que el que faig té un impacte en algú al més aviat possible.

Xavier Jiménez, la passada tardor a la recepció de reconeixement com a Innovador de l'Any menor de 35 anys de l'Estat, un guardó de la revista tecnològica de l'MIT. A la dreta: test exploratori en un nadó amb sospita de meningitis en un centre de salut de Moçambic, l'estiu passat.

